

THƯ GỬI CÁC BẠN TRẺ VIỆT NAM về Hiểm Họa Trung Quốc

Các bạn thân mến,

Thật ra, hiểm họa Trung Quốc xâm lăng Việt Nam không phải chỉ mới manh nha từ vụ bauxite Tây Nguyên mà đã có từ mấy ngàn năm trước... Năm 207 trước Công Nguyên, Triệu Đà từ Bắc Phương đã xua quân xâm chiếm Nam Việt, sau khi gả Trọng Thủy cho My Nương là con của An Dương Vương, vị vua cuối cùng của triều đại độc lập đầu tiên của Việt Nam.

Sau đó, đến năm 111 trước Công Nguyên, Hán triều Bắc Phương mới chính thức đem quân thôn tính nước Nam ta, và cai trị liên tục 151 năm cho đến năm 40 sau Công Nguyên, một cuộc cách mạng thành công đã nổ ra dưới sự lãnh đạo của Hai Bà Trưng. Cuộc cách mạng này, thật sự, là niềm kiêu hãnh độc đáo của dân Việt, không một quốc gia nào có thể so sánh! Thật thế, vào những năm đó, đã có các nước trên thế giới vẫn sống trong một không khí hoang dã, trừ Ai Cập và Hy Lạp đã có văn minh từ nhiều thế kỷ trước ta, còn Châu Mỹ vẫn còn là một giải đất bao la thiếu dấu chân người. Vậy mà, nước Việt ta đã có một phụ nữ biết khởi nghĩa chống quân xâm lăng, đặc biệt là dưới thời kỳ đó, vai trò của người phụ nữ trên toàn thế giới chỉ là phụ thuộc vào người đàn ông. Và tại một số nước người phụ nữ còn là nô lệ của phái mạnh cho mãi đến ngàn năm sau. Tuy sự thành công của cuộc khởi nghĩa này không kéo dài, chỉ vồn vẹn có 3 năm, nhưng tiếng vang của lòng can đảm, sự kiêu hùng của dân Việt vẫn mãi mãi tồn tại. Đến năm 225, lại một lần nữa, đất nước lại sản sinh một nữ lưu cưỡi voi xông lên, đánh đuổi quân xâm lăng chạy thực mạng về phương Bắc. Vị nữ anh thư đó là bà Triệu Thị Trinh. Khi bà khởi nghĩa, bà mới chỉ đúng 23 tuổi. Điều đáng tự hào những người phụ nữ vĩ đại đó lại không xuất thân từ các gia đình dưng sĩ hoặc vua chúa mà chỉ là những thiếu nữ, phụ nữ bình thường có lòng yêu nước vô biên. Vì thế, mỗi khi nhớ đến hai cuộc cách mạng này, tôi muốn hãnh diện vỗ ngực, hét to lên trước mặt mọi người ngoại quốc: "Tôi Là Người Việt Nam!" và "Các bạn không có những trang sử oanh liệt như chúng tôi!"

Trở lại vấn đề âm mưu xâm lăng của Bắc Phương, chúng ta có nhiều điều để nói:

Lịch sử thời Cổ:

Liên tục nhiều thế kỷ, những con người tham vọng này không ngừng tiến quân xuống phía Nam. Biết bao nhiêu trận đánh kinh thiên động địa đã diễn ra với lực lượng tinh binh của địch lên tới hàng trăm ngàn. Trận Ngô Quyền đánh tan cả chục ngàn quân Nam Hán vào năm 938 tại trận Bạch Đằng Giang. Trận Lý Thường Kiệt, vào năm 1075, tiêu diệt cả trăm ngàn quân địch ngay trên đất Bắc, nơi mà ngày nay gọi là Quảng Đông và Quảng Tây.

Cũng tại Bạch Đằng Giang, vào thế kỷ 13, Trần Hưng Đạo đánh tan quân Mông Cổ, đạo quân bách chiến bách thắng đã dẫm nát bao nhiêu thành lũy phương Tây và Á Châu. Sau đó là Lê Lợi, một nông dân khởi nghĩa đã diệt trên dưới 300,000 quân Minh vào thế kỷ 15.

Mãi đến thế kỷ 18, khi Lê Chiêu Thống (mà thiên hạ gán ghép cho là ông Tổ của Lê Khả Phiêu và Lê Duẩn, vì cùng nói bán nước), đã lạy lục mời quân Tàu sang, thì mấy trăm ngàn quân Bắc Phương mới dám vào chiếm đóng. Khiến Quang Trung Đại Đế phải xuất hiện cứu nước. Lần này thật sự là oanh oanh liệt liệt, hàng chục vạn quân Tàu phải bỏ mạng trên đất Nam, từng gò đồng chất xương quân xâm lăng vẫn còn nằm sâu dưới lòng đất Thành Đô năm xưa.

Lịch sử cận đại:

Sang thập niên 40-50, trong giai đoạn rối bời khi quân Pháp đổ bộ, quân Nhật rút lui, quân Tàu cũng cố gắng có sự hiện diện ở Việt Nam nhưng chẳng làm được trò trống gì rồi phải cuốn gói trong lời ca chế diễu của dân Việt:

*"Đoàn quân Tàu Ô kia,
Sao mà góm thề!
Gót chân phù lang thang
Trên con đường quê."*

Nhưng từ khi cái tư tưởng quái đản Cộng Sản ra đời và được Mao Trạch Đông biến thành một Tôn giáo mới, một thứ tôn giáo cực đoan, thờ các tà thần là các lãnh đạo Đảng có súng đạn trong tay, thì Trung Cộng tiếp tục các cuộc xâm lăng và trả thù Việt Nam, một láng giềng nhỏ bé mà dám chống lại thiên triều từ bao ngàn năm nay. Đau đớn thay, âm mưu xâm lăng và trả thù này lại được chính các người lãnh đạo đảng Cộng Sản Việt Nam hân hoan tiếp tay.

Trong cuộc chiến Nam - Bắc, đảng Cộng Sản miền Bắc, đại diện là Hồ Chí Minh, đã trực tiếp cõng rắn cắn gà nhà, quy lụy xin Trung Cộng cung cấp quân đội, cố vấn và viện trợ súng đạn, lương thực để đánh miền Nam. Dĩ nhiên, việc quân đội và cố vấn Trung Quốc đem theo những bao gạo, những gói lương khô Trung Quốc cho Hồ chí Minh phải được đền ơn đáp nghĩa. Trước mắt, các cố vấn Trung Quốc được đối đãi như thần thánh, bảo gì thì Việt Minh cũng phải nghe, phải treo hình Mao Trạch Đông cao hơn hình Bác Hồ, phải dâng gái hộ lý cho các Cố Vấn Trung Quốc Vĩ Đại.

Các bản nhạc hát trong tất cả các cuộc liên hoan đều phải hát theo điệu Tàu, "*đời đời nhớ ơn bác Mao*", và "*son son son, mi son đó mi*". Sinh hoạt nam nữ cũng theo lời dạy của Bác Mao, nghĩa là "*sinh lý nam nữ cũng như uống một cốc nước*", tha hồ chữa đẻ, đã có Đảng nuôi. Trong khi bộ đội chỉ ăn theo chế độ Tiểu Táo, nghĩa là chỉ có cơm, rau muống, và mì chính, cán bộ cao cấp của Đảng được ăn theo Trung Táo, có thêm chút thịt cá, thì Cố Vấn Vĩ đại được hưởng chế độ Đặc Táo, nghĩa là có rượu thịt ê hề. Nhiều bộ đội đói lòi xương, quần đùi, chân đất, đã đau khổ nhìn các Cố Vấn một tay ôm gái, một tay ôm vò rượu, cười nói oang oang. Họ uất ức lắm, nhưng làm sao được, khi súng đạn cũng mang nhãn hiệu Trung Cộng, máy truyền tin cũng có tiếng Tàu, xe vận tải cũng Made in China...

Sự đòi hỏi của Trung Cộng:

Lẽ đương nhiên, cuộc giao dịch Việt Cộng - Trung Cộng không phải chỉ như thế. Trong khi giúp Việt Cộng đánh miền Nam, Trung Cộng luôn tìm các kẽ hở của "chú em láng giềng" mà tìm cách thôn tính miền đất nhỏ bé này. Khi Mỹ dội bom Bắc Việt, Đảng Cộng Sản Việt Nam cầu cứu Bắc Kinh. Lập tức Trung Cộng viện cớ phải dựng dàn radar và hỏa tiễn để phòng ngự ở miền cực Bắc nước Việt, rồi chiếm miền đất này luôn, biến thành căn cứ địa Trung Quốc vĩnh viễn. Khi quân đội anh hùng miền Nam chiến đấu chống quân Tàu xâm lược Hoàng Sa, tên Cộng Sản bán nước Phạm Văn Đồng gửi thư cho các đồng chí Quốc Vụ Viện Trung Quốc để hoan hô hành động xâm lăng này. Thì các đồng chí Trung Quốc lập tức trịnh trọng cho vào Văn Khố Trung Ương, mặc dù văn kiện này chẳng có giá trị hợp pháp gì, ngoài một lời nịnh bợ của một kẻ khốn nạn, bán nước cầu vinh!

Âm mưu thâm độc:

Cũng trong âm mưu thôn tính nước Việt, Trung Cộng đã lợi dụng tinh thần nô lệ của Đảng Cộng Sản miền Bắc mà cứ từ từ cho cắm lại các cột mốc biên giới sâu vào trong nội địa Việt Nam. Độc địa hơn, chúng cho người đến các bản làng xa xôi, hẻo lánh ở cực Bắc nước ta, hỏi xem ai không có căn cước, hay chưa làm căn cước, thì phát luôn căn cước Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa cho họ, cùng với mấy món quà văn hóa Tàu. Dần dần, các bản địa người Dân Tộc của ta biến thành người Tàu hết!

Thâm độc hơn nữa, chúng đã dùng tiền mua các cán bộ lãnh đạo đảng Cộng Sản Việt Nam, là những kẻ tham ô vô liêm sỉ để chiếm đất, chiếm làng, chiếm tỉnh của Việt Nam. Việc Trung Cộng cho Nguyễn Tấn Dũng 150 triệu đô la để mua đứt Tây Nguyên và một số vùng miền Bắc, hầu như người dân Việt nào để ý đến chính trị cũng biết. Thiên hạ bàn luận tình bơ trong các quán trà, là sau khi Dũng sang triều cống Trung Cộng, nhận được tiền và được lời hứa của các đồng chí cố vấn vĩ đại Trung Cộng nên đã khai trừ một loạt 5 vị tướng có tư tưởng Dân Tộc, chống lại Thiên Triều! Đồng thời chia cho đàn em mỗi đứa một ít tiền, nên tất cả đều ngậm miệng như hén. Mặc cho Tàu tung hoành như những Thái

Thú thời đại trên đất Việt.

Hầu như cả miền chóp nhọn của miền Bắc Việt biến thành đất của Tàu! Những sân gôn mênh mông, hãng xưởng, nhà hàng dành riêng cho Tàu, không một người Việt nào được bén mảng. Những cơ sở này cũng là đường bảo vệ cho các người dân Việt đói khổ làm Cừu Vạn chờ đồ lậu Trung Cộng kìn kìn sang Việt Nam, không thềm đếm xĩa đến hải quan cũng đã ngậm miệng ăn tiền. Hàng hóa và văn hóa phẩm Trung Cộng vì thế tràn ngập thị trường, giết chết hết hàng nội địa. Hãng xưởng mang chữ Tàu mọc lên như nấm trên mọi miền đất nước.

Vì ra vào không cần Visa, lính Tàu giả dạng công nhân tràn ngập mọi nơi, tha hồ lấy gái Việt, đẻ con mang họ Tàu, biến những vùng quanh hãng xưởng của chúng thành lãnh địa Tàu! Thợ Tàu mà hăm hiếp gái Việt, thì được mang về Tàu, xử lý nội bộ. Nhưng ngược lại, nếu dân Việt mà đụng chạm đến Tàu, thì được xử lý thích đáng bởi nhà cầm quyền địa phương và ông chủ Tàu. Đôi khi chủ Tàu treo nghi can tòng teng ngay tại cổng Sở mà không ông công an, chủ tịch phường xã dám can thiệp. Có trường hợp hơn 200 thợ Tàu tràn ra làng chung quanh, dùng hung khí tấn công dân làng, mà công an, bộ đội, chủ tịch, bí thư bỏ chạy có cờ!

Tình hình chung:

Đó là những chuyện nhỏ địa phương, nếu nhìn tình hình chung toàn quốc còn thấy sự nô lệ, khiếp nhược của Đảng Cộng Sản Việt Nam trước Tàu Cộng kinh hoàng hơn. Như các bạn đã biết, nếu có người dân Việt yêu nước nào, thấy Tàu Cộng ngang ngược cướp đất, hành dân, mà lên tiếng phản

đối liền bị bắt nhốt. Ngay cả viết vài hàng bày tỏ lòng yêu nước Việt trên mạng cũng bị tù luôn. Cái gọi là Nhà Nước Bán Nước này muốn tạo sự bình an cho các đồng chí con Trời vĩ đại làm ăn. Do đó, Tàu Cộng được đặc quyền thông đường cao tốc từ Bắc xuống Nam, xẻ dọc giang sơn làm hai mảnh, rồi cắt ngang Tây Nguyên, đào bầu xít, biến cao nguyên Trung Phần thành mảnh đất riêng của Tàu. Từ đó, theo chiến dịch Tầm ăn Dầu, Tàu Cộng cứ từ từ mà nhai nhỏ đất nước ông cha.

Hải phận cũng mất rồi, cái lưới bò mà Trung Cộng đã liếm tới sát bờ biển nước ta!

Thái độ và âm mưu của Đảng Cộng Sản Việt:

Vậy, thì nay mai, cả vùng trời, vùng biển, đất cao, bình nguyên sẽ biến thành của Tàu. Rồi dân tộc ta cũng biến dạng nốt, chừng mình nhân dân rồi sẽ có chữ Tàu. Khi chuyện đó xảy ra, thì các lãnh đạo Đảng đã "hạ cánh an toàn" ở một nơi nào đó trên thế giới. Tha hồ ăn chơi trác táng, gái đẹp, rượu ngon, với số tài sản khổng lồ từ vài trăm triệu đến vài tỷ đôla, số tiền đã được rửa qua các trung tâm chuyển tiền rải rác khắp năm châu bốn biển. Người Việt ở nước ngoài cứ tằn tằn gửi về Việt Nam mỗi năm 8,9 tỷ đô, không biết rằng số tiền này đâu có về nước, mà được giữ lại ở tương mục nước ngoài cho các lãnh đạo, còn tiền ngân hàng của nhà nước, tiền viện trợ để xóa đói giảm nghèo thì lấy ra chi trả cho bà con. Người Việt cũng không biết rằng các tên lãnh đạo bán nước kia, sẽ dùng

tiền mà Việt Kiều để dành hộ cho chúng ở ngoại quốc để mua nhà, mua xưởng, mua dịch vụ ở ngoại quốc bằng chính những đồng tiền mà người hải ngoại ký cóp gửi về quê.

Vai trò của Quân Đội Nhân Dân:

Các bạn thân mến,

Đến đây, các bạn sẽ có thể tự hỏi: Còn quân đội nhân dân để đâu? Thưa các bạn, từ 34 năm nay, cái quân đội ấy đã chỉ lo làm tiền, lo tham nhũng, chạy chọt thăng cấp, nên chỉ còn là cái bánh rán, phồng to mà không có ruột. Những người còn có chút lòng yêu nước mà không yêu chủ nghĩa xã hội, thì bị thủ tiêu hoặc bị hạ bệ gần hết, nên chả còn ai. Chắc các bạn vẫn nhớ tin 13 vị tướng lãnh, từ Tổng Tham Mưu Trưởng trở xuống bị nổ máy bay không? Còn nhớ cái chết của Trần Văn Trà, và hai ông tướng họ Chu không? Những nhà lãnh đạo Đảng chỉ còn lo làm "sợi chỉ tham nhũng xuyên suốt" từ trên xuống dưới, nên không ai lo trang bị quân đội.

Hiện nay, nếu so sánh thực lực hải quân Cộng Sản Việt Nam với Trung Cộng, thì chỉ là con tép riu bên anh chàng khổng lồ Trung Cộng. Đối lại với hàng trăm tàu ngầm, có nhiều chiếc mang đầu đạn nguyên tử, hàng ngàn máy bay trinh thám không người lái. Hơn 52 loại vũ khí mới, hàng trăm thiết giáp hạm có hệ thống ra đa và phòng không cực mạnh, có thể chọi lại với Hoa Kỳ. Hải quân của nhà nước ta chỉ có hai tiềm thủy đình của Korea, 6 cái loại Kilo class của Nga. Chiến hạm có 7 chiếc, 2 cái của Nga, 5 chiếc của Liên Xô cũ. Thiết giáp hạm có 12 chiếc cũng của Nga. Tuần dương hạm có 16 chiếc của Liên Xô, 2 chiếc của Nga. Lực lượng tuần duyên có 14 chiếc của Liên Xô, và 12 chiếc đóng tại Việt Nam. Về tàu đổ bộ, thì có 6 chiếc của Mỹ, 4 chiếc của Hòa Lan, và 12 chiếc của Liên Xô. Hỏa tiễn thì toàn là của Liên Xô, loại cũ xưa P-500, Kh-41, và P-800. Đại khái thì nếu mà đánh nhau bằng Hải quân bây giờ, thì Cộng Sản Việt Nam chỉ lấy trứng chọi đá. Thôi thà ngậm miệng ăn tiền, sống dai hơn.

Như vậy thì tương lai giải đất chữ S của chúng ta mất tiêu rồi sao?

Thái độ của chúng ta, hải ngoại và quê hương:

Thưa các bạn,

Như các bạn đã đọc những dòng chữ về lịch sử chúng ta nhắc nhở ở trên, nếu không có nạn độc tài độc đảng, nếu toàn dân đoàn kết một lòng trong một chế độ Tự Do, Dân Chủ, không có cảnh người bóc lột người, thì cho dù Trung Cộng có to lớn hơn chục lần như thế, chúng ta cũng chẳng ngán sợ!

Dân Việt chúng ta đã MỘT CHỢI MƯỜI từ ngàn năm nay, nhất định sẽ dư sức đánh đuổi bọn xâm lăng chạy nháo nhào ra khỏi đất nước một lần nữa. Hơn nữa, một khi có chính nghĩa, nhất định thế giới sẽ không ngồi yên nhìn bọn xâm lược kia hoành hành bá đạo.

Các bạn nghĩ sao? Có thể tiếp tay với chúng tôi mà "ĐÁNH LỬ THAM Ô, DIỆT BỌN BÁN NƯỚC" này để cùng nhau xây dựng Dân Chủ, hầu bảo vệ nền Độc Lập, Tự Chủ dân tộc không? Tổ Quốc Việt Nam đang chờ các bạn.

Xin kính chào.

Chu tất Tiến

http://audio.freevietnews.com/20091114_chutattien.m3u